

فصل دوم

ترانه عامیانه

در فصل گذشته بطور کلی طبیعت موسیقی و طریقه‌هایی را که هیجان و اندیشه را بیان میدارند، مورد مطالعه قرار دادیم و از آنچه گفتیم بدین نتیجه رسیدیم که چون موادی که در موسیقی بکار میروند - یعنی صوت و وزن - ناپایدار و فرارند اصل «وحدت در تنوع» اهمیتی اساسی دارد. در مرحله دوم نشان دادیم که شونده‌ای که میخواهد اندیشه‌ای را که بوسیله این اصوات و اوزان بیان میشود دریابد باید کوشش «هشیارانه» ای جهت همکاری با آن بنماید و بیک نوع خیال بردازی ساده، بحالت تسلیم، اکتفا نکند. بعلاوه، دیدیم که وحدت و انتظام داخلی يك قطعه موسیقی، با بکار بستن اصل تکرار و تقلید متوالی، بدست می‌آید. (ما بعداً خواهیم دید که چگونه این «تنوع» را میتوان بوسیله تم‌های «متضاد» تأمین نمود و همچنین بوسیله قطعات کوچک فرعی و مقررات بسط و توسعه و زنی و «آرمنیک»، عملی ساخت.)

۱ - فصل اول کتاب

«هنر و زبان موسیقی» (The music , an art and a language)

که در شماره گذشته بچاپ رسید مورد توجه خاص عده‌ای از خوانندگان قرار گرفت ناجائی که چند تن از آنان درخواست کرده‌اند که ترجمه کامل این کتاب بتدریج در مجله موسیقی منتشر شود. این کار متأسفانه با برنامه کارمجله موسیقی وفق میدهد ولی از آنجا که کتاب مزبور در درخور معرفی بیشتری میدانیم ترجمه دو فصل دیگر از آنرا در بخش «فصلی از يك كتاب» در اختیار خوانندگان علاقمند میگذاریم. فصل دوم که در این شماره بچاپ میرسد به «ترانه عامیانه» و فصل سوم که در شماره آینده درج خواهد گردید به «موسیقی پولیفونیک - ژان سباستیان باخ» اختصاص یافته است.

اکنون ما میتوانیم چگونگی توسعه ورشد ساختمان و بیان موسیقی را در ترانه عامیانه مورد مطالعه قرار دهیم که از نظر تاریخی قدیمی ترین اشکال موسیقی و در عین حال ساده ترین آنهاست. ما نمیتوانیم تصور روزگاری را بکنیم که در آن، آدمی برای ابراز هیجانات خود از صدایش استفاده نکرده باشد و ناجائی که تاریخ بخاطر میآورد، نشانه‌هایی از این فعالیت را میتوان باز یافت. در طول قرنهای بسیار، فریادهای خشن نژادهای وحشی، بیشک نسبت بهرگونه مقصود هنری بیگانه بود ولی مسلم است که همه پیشرفت‌هایی که با تنظیم و تعادلی انجامیده، حاصل تجربیات عالمانه‌ای بوده است؛ بهمین دلیل تاریخ موسیقی با تاریخ هیجانات و ترقیات فکری آدمی ارتباط نزدیک دارد. غالباً از قومی «برتر» سخن بیان می‌آید. جستجوی آنچه که، در قلمرو هنر، این «برتری» را تأیید میتواند کرد جالب توجه است. حقیقتی است مسلم که در هیچ مکانی، کمتر مکتب موسیقی مهمی وجود داشته است که بر روی تمنیات و هیجانات و معتقدات خاص قومی پایدار نباشد. مسلم است که یکی از نتایج غیر مستقیم ولی انکارناپذیر «جنگ بزرگ ۱»، آزادی ورهائی هنر موسیقی، و همه هنرهای دیگر، از قبود قیومت بشمار خواهد آمد. چه، از آن دوره بی‌مقد بود که قدرت و طبیعت موسیقی چنان بخوبی مورد تفهیم عامه قرار گرفت که از آن پس دیگر موسیقی وسیله ساده تفریح و تحملی که بطبقات فارغ‌البال اختصاص داشت نبود، بلکه با توده وسیع ملت و با اصطلاح با «طبقات پست» تماس مستقیم یافته بود. موسیقی اصلاً از میان این طبقات، که وسیع ترین قسمت بشریت را تشکیل میدهند، سرچشمه گرفته است و در حقیقت از آن اوست و به طبقه عوام که مظهر موجود انسانی ساده است، تعلق خواهد داشت.

با اینکه هر هنری تا حدی احساسات عامیانه را جلوه گر می‌سازد، ما در هیچکدام از هنرها، از قبیل نقاشی، حجاری و معماری، تمبیر و جلوه‌ای چندان زنده از احساسات و غریزه‌های هنری بشریت نمیتوانیم یافت مگر در ترانه‌های عامیانه. در دوران ابتدائی موسیقی کلیسایی، هنگامیکه نظری‌دانان و دانشمندان گرفتار مسائل پیچیده سبک پولیفونیک بودند، عامه مردم در زندگی روزمره خود هیجانات و خوشی و اندوه خود را، بصورت ترانه و رقص، بروز میداد. بیان موسیقی غریزه عمومی همه افراد بشر است و ترانه‌های محصول این احتیاج، از آنجا که از قیود هر نوع قاعده‌ای آزادند، بعداً در پیشرفت و توسعه سبک‌های موسیقی تأثیر بزرگی داشته‌اند. ترانه‌های عامیانه طراوت، سادگی و صداقتی در خود دارند که کوششهای هشیارانه و ابغ، کمتر توانسته است با آنها برابری نماید. شومان میگوید: «بهمه ترانه‌های عامیانه بدقت گوش فرادهید، آنها کنجینه‌ای از زیباییهای نغمگی در خود دارند که صفات طبیعی اقوام مختلف را آشکار می‌سازند.» ترانه‌های عامیانه بکلهای وحشی میمانند که در کنار راه آزادانه می‌رویند؛ آنها بیشتر محصول نژادی هستند تا فرآورده فردی و در طول قرن‌ها، کمتر موسیقی‌دان تحصیل کرده‌ای بدانها آشنائی داشته است.

باید بدین نکته توجه داشت که در ترانه‌های عامیانه ، موسیقی و کلام بصورتی جدائی-
ناپذیر بهم وابسته بوده و رقص نیز بالطبع بدانها پیوسته و جوهر حیات قومی ،
بدین وسائل سه گانه ، بیان شده است .

تنوع ترانه‌های عامیانه از لحاظ «تن» و مایه ، یکی از مشخصات قابل توجه
آنهاست ، از آن میان بسیاری در مقامات قدیمی «گرگورین» ترتیب یافته‌اند ، حال
آنکه برخی دیگر تمایل بسیار مشخصی نسبت به گامهای جدید کوچک و بزرگ ما
نشان میدهند . اهمیت تاریخی موسیقی عامیانه بسیار است ، چه در آنها ما برای
نخستین بار اولین علائم ظهور اصولی را می بینیم که در مورد موسیقی سازی بکار خواهند
رفت و عبارتند از دقت و اهتمامی در برداشتن جمله‌های متعادل ، که در آوازه‌بوسیله
فرودهای شعری و در رقص‌ها بوسیله حرکات متناوب بدن ، مقطع میگردند ؛ بعلاوه
موسیقی عامیانه عمل « رجعت باصل » و « تکرار پس از تضاد » را بکار می بندد .
مشاهد ، این نکته شکفت انگیز است که طرح مهم معروف به « نخستین بخش‌سنات »
بصورتی ابتدائی در موسیقی عامیانه وجود داشته است . نغمات و اوزان عامیانه در آثار
هایدن ، شوبر ، شوپن ، لیست ، براهمس ، گریک ، چایکوفسکی ، دورژاک ، ولسان-
دندی ، نقش مهمی بنهاده دارند . استادان مزبور از پیوند فکر و احساس نو و ریشه
موسیقی عامیانه ، برای آثار خود قدرت و اعتباری تأمین کرده‌اند که با هیچ تمهید
دیگری بدست نمیتوانست آمد . برخی از دل انگیزترین آهنگهای براهمس ، گریک و
چایکوفسکی در حقیقت ترانه‌های عامیانه‌ای هستند که اندک تغییر شکلی یافته‌اند و
یا آهنگهایی هستند که در ساختن آنها از روح و شکل یک ترانه عامیانه الهام
گرفته‌اند .

از آنجا که موسیقی برخلاف هنرهای دیگر ، برای خود در طبیعت سرمشقی
نمی یابد ، اصول و مقررات خود را بوجود آورده است و بهمین دلیل تأثیر آن
حالتی بی اختیار و مستقیم دارد . موسیقی ، اصل تقلید صرف و مفید بودن را ، بعنوان
مقصد نهائی ، بخود تخصیص نداده و خود را بافیود قرار دادهای مطلق ، مقید ساخته
است و بطوری که « برلیوز » در « عجایب موسیقی » میگوید : « موسیقی بخودی
خود موجودیت دارد ، آنرا به شعر نیازی نیست و اگر همه زبانها و وسائل بیان
آدمی از بین میرفت موسیقی گماکان شاعرانه ترین ، بزرگترین و آزاده ترین هنرها
باقی میماند » .

هنگامیکه ما بقرن هائی میرسیم که میتوانیم سیر تاریخی-ی شان را رسم کنیم ،
بفراوانی ترانه‌های عامیانه ، در میان همه اقوام و ملل کشورهای اروپا برمیخوریم
چون ایرلند ، اسکاتلند ، انگلستان ، فرانسه ، آلمان ، ایتالیا ، اسپانی ، روسیه
و غیره ... ۱

۱ - این امر در مورد اقوام شرقی چون اعراب و ایرانیان و یونانیان نیز
صدق میکند و اگر ما آنها را در شمار اقوامی که اشاره شد جای نداده ایم فقط از آن
جهت است که توسعه موسیقی این ملل ، از بسیاری جهات ، داهی جز آنچه موسیقی ما
دنبال کرده ، پیموده است .

در این ترانه‌ها تحول و تغییر شکل تدریجی مقامات قدیمی به گامهای بزرگ و کوچک امروزی بارز است و همچنین اصول تونالیت و تغییرات مقام ساده، جمله بندی بوسیله تقطیع در فرود، و نیز احتیاج به تضاد و تنوع بوسیله برگشت به تم اولی، مشهور میباشد. همه این نکات معرف نخستین کوششهایی است که آدمی برای بیان احساسات خود، بصورتی منطقی، بوسیله اصوات بکار برده است. در این ترانه‌ها طرح کلی از واحدهای عروضی اشعار ریشه میگیرد زیرا در میان ساختمان موسیقی و شعری آن پیوسته ارتباطی نزدیک موجود است. در ترانه‌های عامیانه تمایلی به بیان متوازن و بخصوص به استعمال اصل برگشت به تم پس از تضاد محسوس است. مثال زیر از نمونه‌های موسیقی عامیانه ایرلندی انتخاب شده است که از لحاظ عمق هیجان حقا در شمار زیباترین موسیقی‌های عامیانه محسوب است و نکته‌ای را که اشاره کردیم روشن خواهد ساخت.

«گریختن نجیبای انگلیسی» (The flight of the earls)

گاهی اظهار عقیده میشود که اصول سیستم جدید «تونالیت» و تغییر مایه امروزه ما، از موسیقی عامیانه استخراج شده است. این امر فقط تا حدی صحیح است زیرا ترانه‌های عامیانه حقیقی، مدتها پیش از پیدایش گامهای ثابت بزرگ و کوچک و تحت تأثیر مقامات کهن قرون وسطی بسط و توسعه یافته‌اند. بعلاوه چون

آنها نغمه‌های ساده‌ای بیش نبودند که بتنهائی و بدون همراهی خواننده میشد، در آنها تغییرات مابه‌ای نیز رخ نمیداد. چه، تغییر مابه، بمفهوم جدید این کلمه، متضمن قواعدی است مربوط بترکیب اصوات متعدد. اما درست است که اهمیت نت‌های اصلی «تونال» (درجه اول، درجه پنجم فوقانی و درجه پنجم تحتانی) و گاهی درجه اول گام نسبی کوچک، اندک اندک و بیش از پیش مورد توجه قرار میگرفت. همه این دگرگونی‌ها را در مثالی که گذشت میتوان دید؛ در میزان چهارم آن، تغییر مقامی به می کوچک و در میزان‌های هفتم و هشتم به بزرگ (درجه پنجم) و در میزان نهم به دو بزرگ (درجه چهارم) یافت میشود.

«فروود» (Cadence) بر روی نت‌های تونال، که بفاصله یک پنجم از درجه اول قرار دارند، بیشك بعلت سادگی این فاصله - که نسبت عددی ۳ - ۲ را تشکیل میدهد - معمول گردید که نخستین طنینی (Harmonique) است که هر جسم طنین‌اندازی از هیل زنگ و یالوله ارک بگوش میرساند. بعدها آهنگسازان و نیزی فروود بدرجه پنجم را بفرآوانی بکار بردند و بخصوص «ویلارت»^۴ باترکیباتی که بر روی درجات اول و چهارم و پنجم بنا شده بود، پایه مستحکمی برای آهنگهای مذهبی بولیفونیک خود پیدا کرد. امروزه هم بر روی این نت‌های تونال بسیار تکیه میکنند زیرا اهمیت اساسی آنها بمنزله رنگهای ابتدائی طیف شمس میباشند. ولی اصول تغییر مقام در موسیقی جدید که مرکز ثقل اثری را بهر کدام از درجات دوازده گانه گام «کرماتیک» منتقل میتواند ساخت، در اثر نظریات صدانشناسی «رامو» (Rameau) توسعه یافت؛ ژان سباستیان باخ با انتشار «کلاوسن اعتدال یافته» (Clavecin bien tempéré) خود، نخستین کسی بود که وسیله عملی وامکان نوشتن در هر کدام از درجات دوازده گانه مزبور را نشان داد. این دو استاد، کشفیات خود را در سالهای بین ۱۷۲۰ و ۱۷۵۰ منتشر ساختند.

اکنون که سخنی از «مقامات» بپیان آمد، لازمست باختصار توضیحاتی درباره کیفیت مقامات قرون وسطی بدیم. زیرا بسیاری از ترانه‌های عامیانه که در آن مقاماتند، برای گوشهای ما که منحصرأ بتناسب گامهای ثابت بزرگ و کوچک پرورش یافته‌اند، نامأنوس و حتی «خارج» مینماید. (برخی از ناشران معاصر، بهمین دلیل، دست به «اصلاحات» احمقانه‌ای در متن آهنگهای عامیانه میزنند). اصلی ترین خصوصیت این مقامات، نسبت برده‌ها و نیم برده‌هاست که آزادتر و

۱ - در شمردن میزان‌های يك جمله، همیشه نخستین میزان «کامل» را مبدأ حرکت قرار میدهند و نه میزان ناقص را.

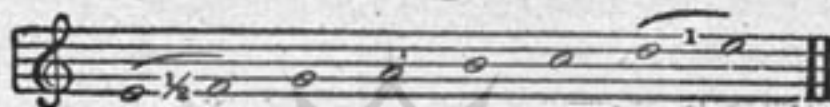
۲ - «Willaert» اصلاً بلژیکی و از موسیقی دانان قرن شانزدهم است و مؤسس مکتبی است که در تاریخ موسیقی به «مکتب ونیزی» مشهور میباشد. م.

نامحدودتر از نمونه‌های ثابت گام‌های جدید می‌باشد. برای علاقمندان به موسیقی ضروری است که خود را با آنها مانوس سازند و بدانها خوی گیرند. زیرا آهنگسازان جدید، از قبیل براهمس، چایکوفسکی، دورژاک، دندی، دوبوسی و دیگران، بصورتی بسیار بر معنی، با استقلال و بی‌قیدی آنها گرایده و از آنها الهام گرفته‌اند و اصلاً برخی از برجسته‌ترین جنبه‌های شخصی آثار اینان، با وارد ساختن مقامات قدیمی در آثار خود، بدست آمده است. مقامات زیر مقاماتی هستند که بصورتی عمومی تر و بیش از دیگران، در ساختمان ترانه‌های عامیانه بکار رفته‌اند.

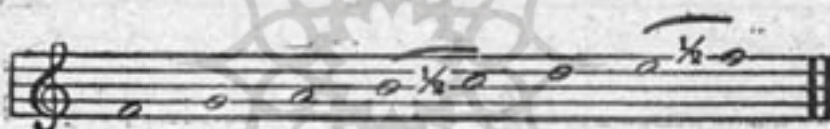
DORIEN

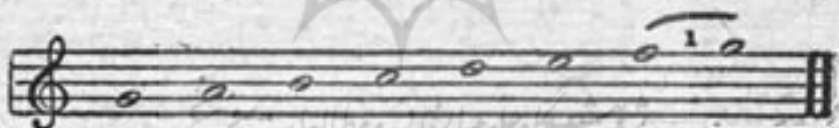
PHRYGIEN

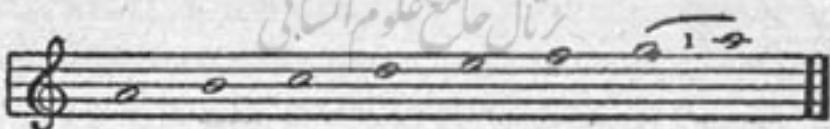
LYDIEN

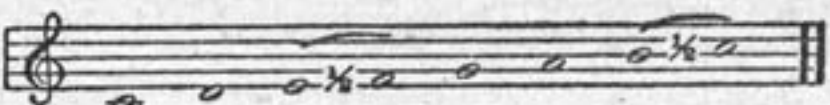
MIXOLYDIEN

EOLIEN

IONIEN

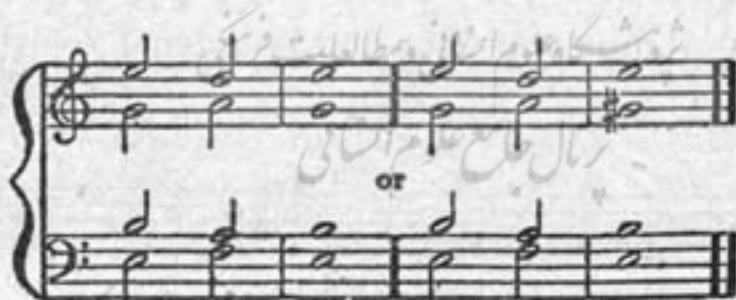

۳ - از نظر تاریخ موسیقی، بطور کلی آهنگسازانی هستند که کم و بیش، بعد از بتهوون آمده‌اند. بنابراین در این نکته دقت باید کرد که در کتاب حاضر مفهوم موسیقی جدید (Moderne) و موسیقی معاصر یکی نیست. ۰۲

مقام «دورین» (Dorien) چون کام کوچک جدید شروع میشود ولی اختلافی که با آن دارد اینست که فاصله بین درجات ششم و هفتم نیم پرده و فاصله بین درجات هفتم و هشتم یک پرده کامل است. در «مارش» برای ارک اثر «گیلمان» ۴ این مقام بصورت جدیدی بکار رفته است. محیط سحرآمیزی را که نخستین میزانهای پیش در آمد ابرای «پلتاس و ملیزانده» اثر دو بوسی بوجود میآورد نیز از استعمال همین مقام ریشه میگیرد.

مقام «فریژین» (Phrygien) یکی از مقامات است که بکوش امروزی ما، ناماً نوستر میآید. زیرا با یک نیم پرده شروع میشود و یک پرده کامل نیز در میان درجات ۷ و ۸ خود جای میدهد. در تحت تأثیر توسعه «آرمونی» (علم ترکیب اصوات)، یک نوع فرودی بنام «فریژین» پدید آمده است که غالباً در موسیقی جدید بکار میرود، مثال:

میزانهای پیش در آمد بخش سنگین «چهارمین سنفنی» اثر براهمس، برای نشان دادن نغمه ای در مقام «فریژین» مثال بسیار خوبی است:

۱ - «Guilmant» آهنگساز و نوازنده ارک فرانسی قرن اخیر است که از مؤسسان هنرستان موسیقی «سکولا کاتورووم» پاریس میباشد.

Andante moderato

f, Cons

dim.

etc.

« تضاد » موجود در بین میزانهایی که گذشت ، حالت آهنگهای کهنسال را دارد . تغییر حالت میزان چهارم آن که « تونالینه » جدید می بزرگ را به همراه می آورد ، بسیار برجسته می باشد . همچنین « کودال » مشهور باخ موسوم به « ای پیشوای پوشیده از جراحات » (O Haupt voll Blut und Wunden) نیز در مقام « فریزین » آغاز می گردد :

رتال جامع علوم انسانی

etc.

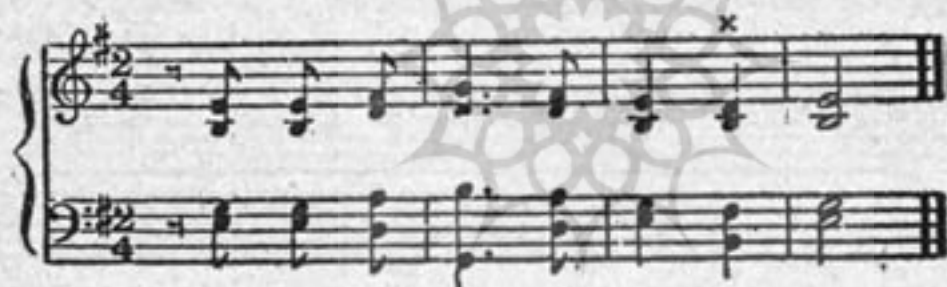
مقام « لیدین » (Lydien) همانند کام بزرگ ماست بجز نیم برده ای که در میان درجات ۴ و ۵ قرار میگیرد . این وجه اختلاف ، در کواتر زهی بنهون (op.132) موسوم به « آواز بشکرانه پروردگار » (Chant d'actions de Grâces) حالت بسیار مشخصی بوجود میآورد . مقام « میکسولیدین » (Mixolydien) نیز همانند کام بزرگ جدید ما می بود اگر چنانچه برده کامل آن در میان درجات ۷ و ۸ قرار نمیگرفت . این مقام در موسیقی جدید خیلی بندرت مورد استعمال قرار میگیرد .

چه، درحقیقت بهمان نسبتی که «آرمونی» توسعه مییافت، احتیاج به تنی (محسوس، درجه ۷) که فقط بفاصله نیم پرده از درجه اول فوقانی خود قرار میگیرد، بیش از پیش احساس میشد تا جایی که پرده کامل نهایی، اندک اندک ناپدید شده است. ۱

مقام «ایولین» (Eolien) که تقریباً معادل گام کوچک معمولی ماست فقط با پرده کامل بین درجات ۸ و ۷ با آن اختلاف می یابد. در آثار جدید مثالهای فراوانی از آن یافت میشود و منجمله در تم اول بخش نهایی «سفنی دنیای جدید» اثر دورژاک:

و همچنین در «افسانه» (Légende) برای صداهای «آکابلا» ۴ اثر جایکووسکی:

مقام «ایونین» (Ionien) کاملاً مطابق گام بزرگ جدید است که از دیرباز مطبوع طبع طبقات عامی همه ملل قرار گرفته است. کلیسای مسیحی بعلمت همین محبوبیت، بدان «مقام محرك» (Modus lascivus) نام داد و استعمال آنرا تحریم نمود. یکی از قدیمی ترین ترانه های عامیانه که محفوظ مانده است یعنی آهنگ

۱ - این نت محسوس اولاً از آن جهت مفید است که آوازه خوانان تماثلی طبیعی دارند به اینکه صدای خود را به نزدیکترین درجه اول، بالا ببرند و همچنین بعلمت آنکه ترکیب صوتی، (Accord) درجه پنجم (Dominante) (که فاصله سوم آن مصادف با درجه ۷ است) بتواند پیوسته «بزرگ» (Majeur) بماند.

۲ - «A cappella» یعنی بسبک کلیسایی. مراد از آن آوازهای دسته جمعی است که بدون همراهی سازی اجرا میشود.

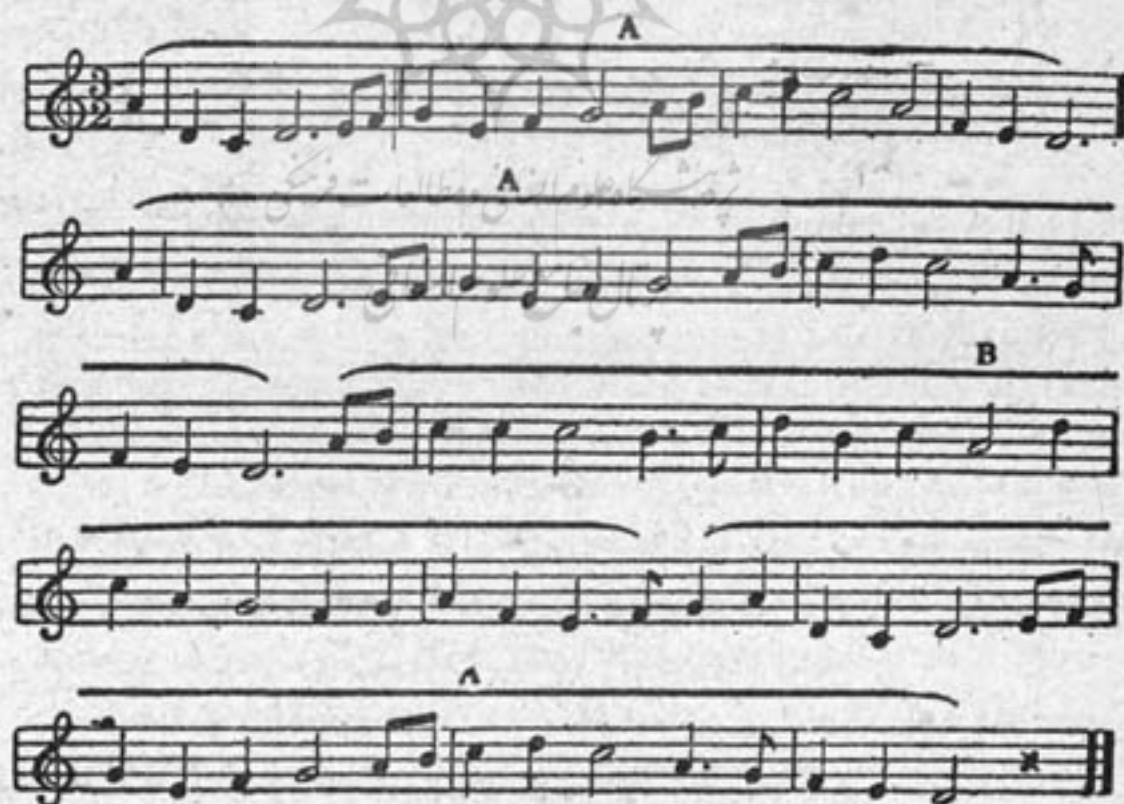
(Summer is i - cumen in) - که قبلا بدان اشاره کرده ایم - در همین مقام ساخته شده است و اصلاً اکثر نغمات عامیانه انگلیسی بدین مقام تعلق دارند. اینک چند ترانه عامیانه که از میان آوازهای مل مختلف انتخاب شده اند نشان داده میشود که ساختمان آنها حاکی از تمایل طبیعی به « توازن و اعتدال » جمله هاست و حتی غالباً اصل « رجعت به تم ، پس از تضاد » نیز جهت ایجاد یک نوع وحدت کلی ، در آنها بکار رفته است .

« وداع عاشقان حقیقی » (ترانه قدیمی انگلیسی) (The true lover's farwell)

فردمول ساختمانی این ترانه که در مقام « امولین » میباشد اینست : A, A, A, B. وحدت کلی آهنگک بوسیله سه بار تکرار نخستین جمله تأمین شده است و از آنجا که جمله دوم B دو برابر بلندتر از A میباشد ، آهنگک تاحدی متوازن و از لحاظ جمله بندی هم قرینه گردیده است .

« کشتی بریشان » (ترانه قدیمی انگلیسی) (The ship in distress)

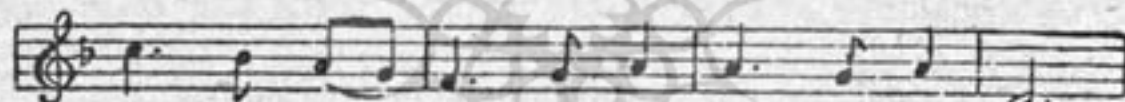
فورمول ساختمانی این آواز که در مقام «دورین» است A, A, B, A، میباشد که در حقیقت نوع ساده‌ای از A, B, A است که اندکی مبسوط‌تر شده باشد. نوع اخیر که اساس «شکل» (فورم) جدید سه بخشی است که بعداً بطور دقیقی مطالعه خواهیم کرد. سیر نغمگی و مفهوم موسیقی آن بلافاصله حالت کاملاً متوازی را نشان میدهد که بوسیله تکرار A، پس از بیان آمدن B (که حالتی متضاد دارد) بدست آمده است. همچنین بدیهی است که این آواز مثال کاملی از اصل «وحدت در تنوع» میباشد.

ما ذیلاً چند مثال دیگر که اصلاً اسکاتلندی، ایرلندی، فرانسوی، مجار و روسی هستند معرفی میکنیم که همه آنها فواصل نغمگی نامانوس و تمایلی طبیعی بتعادل و هم‌قربنگی از خود نشان میدهند.

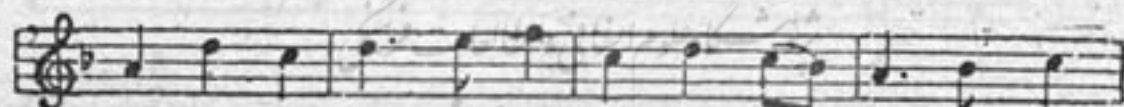
WANDERING WILLIE

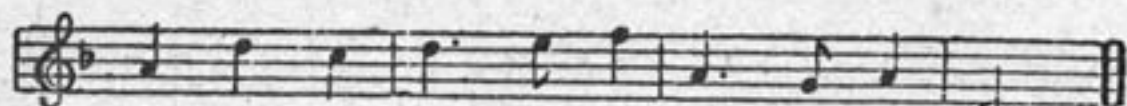
Here a - wa', there a - wa, Wan - der - in' Wil - lie

Here a - wa, there a - wa, haud a - wa' hame

Come to my ho - som, my ain on - ly dear - ie,

tell me thou bring'st me my Wil - lie the same

این آهنگ، مشحون از حالت شورانگیزی است که غالباً در موسیقی عامیانه اسکاتلندی یافت میشود و به‌لاوه از نظر اشعاری که «رابرت برنس» (Burns) شاعر غنائی برای آن سروده است نیز قابل توجه میباشد که یک بند از آنرا چاپ کرده‌ایم.

Would God I were tender apple Blossom

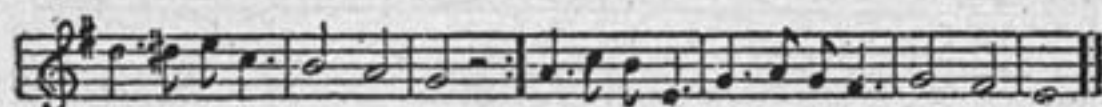
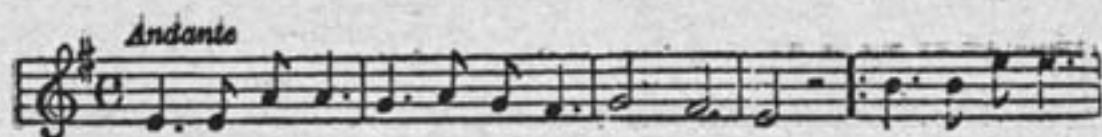
این ترانه ایرلندی یکی از کامل‌ترین ترانه‌هایی است که می‌توان تصور نمود، باید «وحدت آلی» آنرا مورد توجه قرار داد که بوسیله استعمال متعدد موتیف اول، بحالتی بالارونده، صورت گرفته است. این ارتقای تدریجی در میزان سیزدهم، باوج خود میرسد.

En passant par la Lorraine avec mes sabots

Anime

این ترانه دل‌انگیز ایالت «لرن» فرانسه، نمونه‌ای از جنب و جوش وزنی و سبکی و نشاطی است که از خصائص فرانسویان می‌باشد. حالت جذابی که باحذف یک میزان در جمله نهایی حاصل شده است قابل توجه می‌باشد. زیرا کلیه ترانه بجای ۳۲ میزان معمولی (۱۶+۱۶) از ۳۱ میزان ترکیب یافته است.

ترانه عامیانه قدیمی مجار:

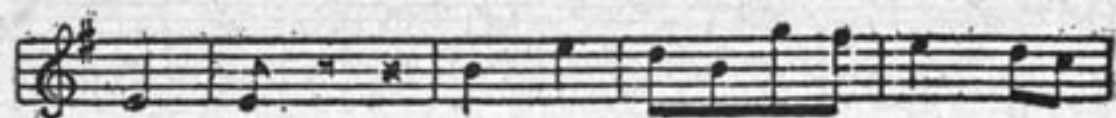
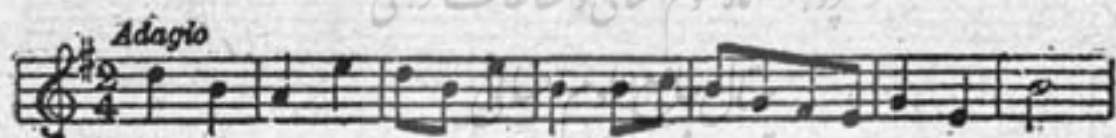

این ترانه عامیانه مجاری ، از نظر وزن های با اصطلاح «سکپه» ۲ و با میزان های خاص خود قابل دقت است . موسیقی مزبور غالباً نت هائی «کرماتیک» در خود دارد و گام موسیقی مجاری ، با دو فاصله «افزوده» خود نوعی از گام کوچک است که اندکی تشدید یافته باشد :

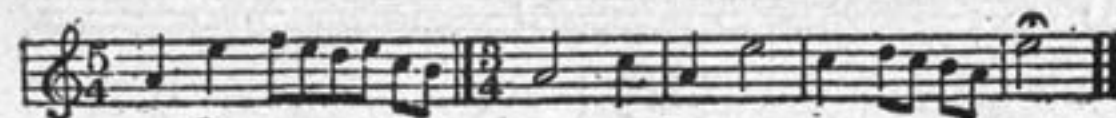
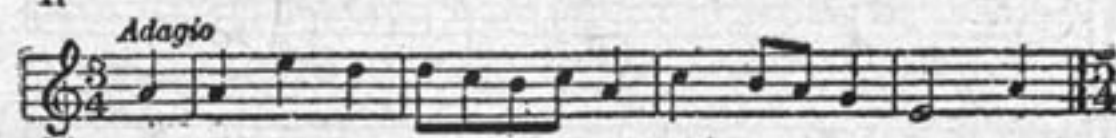

روسیه از لحاظ میراث موسیقی ، برای خود جایی قابل ملاحظه دارد . زیرا نه فقط از حیث ترانه های عامیانه غنی است ، بلکه آهنگسازان مشهور آن کشور چون بالاکیرف ، بورودین ، ریسکی کرساکف ، که در عین حال مردمانی تحصیل کرده بودند ، مجموعه های پرارزشی از این نغمات عامیانه منتشر کرده اند . ترانه های عامیانه روسی بطور کلی طبیعتی آندوهگین و حتی مأیوس دارد که گوئی ماتم جلگه های علفزار و آندوه ملت ستم دیده ای را منعکس میسازد . این ترانه ها معمولاً در مقام «کرچک» اند و غالباً از لحاظ وزن ، تغییراتی فاکهانی می یابند . مقامات قدیمی مذهبی ، هنوز در آنها بجای خود ادامه میدهند زیرا مراسم مذهبی روسی بسیار کهنسال است و با مراسم مذهبی کلیسای یونان قرابت تاریخی دارد . موسیقی عامیانه هیچ ملتی از لحاظ توانگری شخصیت و عمق هیجان ، بیای موسیقی عامیانه روسی نمیرسد . ما پنج مثال مشخصی از آنرا ذیلا معرفی مینمائیم :

روسیه کا علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

11

III

Adagio

The first system of music consists of three staves. The top staff is a single treble clef line with a key signature of two flats and a 4/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic marking. The middle and bottom staves are grand staff notation, with the middle staff in treble clef and the bottom staff in bass clef. A piano (*p*) dynamic marking is placed at the start of the middle staff, and a pianissimo (*pp*) dynamic marking is placed in the middle of the middle staff. The music features a melodic line in the upper voice and a more rhythmic accompaniment in the lower voices.

The second system of music continues the piece with three staves. The notation and dynamics are consistent with the first system. The melodic line in the upper voice continues with some chromatic movement, while the accompaniment provides a steady harmonic and rhythmic foundation.

III bis

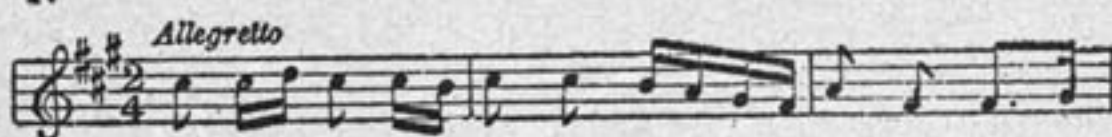
Harmonisée par RIMSKY-KORSAKOFF

The third system of music, labeled 'III bis', consists of three staves. The notation continues the melodic and harmonic development of the piece. The piano accompaniment features some more complex chordal textures and rhythmic patterns.

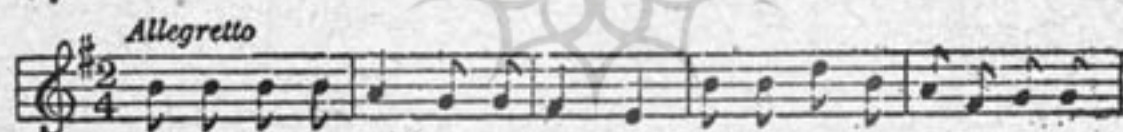
The fourth system of music, the final one on the page, consists of three staves. It concludes the section with a melodic line that ends on a sustained note, and a piano accompaniment that provides a final harmonic resolution.

IV

V

این نغمه اخیر بخصوص قابل توجه است زیرا چایکووسکی آنرا بصورت درخشانی در بخش نهائی « چهارمین سنفنی » خود بکار برده است .
 امریکا ، در کنار مللی که ، بوسیله حق تولد ، دررکهای خود موسیقی بسیار دارند ، کم اهمیت تر جلوه خواهد کرد . برخی ادعا میکنند که بااستثنای نواهای سرخ-پوستان بومی و آهنگهای کشت کاران سیاه پوست ، امریکا نمیتواند هیچ ترانه عامیانه

(حاشیه های مربوط بصفحه ۷۹ :)

۱- بسیاری از موسیقی دانان بزرگ چون شوپن ، براهمس ، لیست ، و دردوره معاصر « کدالی » و « بارتوک » نغمات مجار را بصورت هنرمندانه ای در آثار خود بکار برده اند .

۲ - « Syncopé » امتداد ضرب ضعیف بر روی ضربی قوی میباشد . م

دیگری را بخود نسبت دهد. با اینحال، تجسّسات اخیر نشان داده است که این ادعا کاملاً صحیح نیست. محققین موسیقی ثابت کرده اند که در مناطق مختلف کشورهای متحده که با استعمار انگلیسی ها و ایرلندی ها و اسکاتلندی ها درآمده بود، هنوز ترانه های هائی که بوسیله آنان بدانجا راه یافته است، خوانده میشود. یکی از بهترین مجموعه های هائی که از این ترانه ها در دست است، مستقیماً در میان کوه نشینان و دیگر ساکنان «کننوکی» گردآوری شده است. این ترانه ها شخصیت و طراوت و زیبایی شاعرانه بسیار دارند. مسلماً جای خودوقتی است که در این دوره صنعتی و ماشینی، هنوز جاهائی یافت میشود که در آن، مردم تمنیات و احساسات خود را بصورت آواز، بروز میدهند. چه، ملتی که آواز خواندن نیاموخته و با آنرا از یاد برده است، هرگز نمیتواند موسیقی بردوامی بیافریند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مرکز مطالعات و تحقیقات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی